

Die Openbaring van Yahshua Christus

Hoofstuk 9

Deur William Finck

Alle vers vertalings geneem uit die Afrikaans 1933/1953 vertaling

“ 1 EN toe die vyfde engel blaas, sien ek 'n ster wat uit die hemel op die aarde geval het, en aan hom is die sleutel van die put van die afgrond gegee. 2 En hy het die put van die afgrond oopgemaak, en daar het rook opgekom uit die put soos rook van 'n groot oond, en die son en die lug is deur die rook van die put verduister. 3 En uit die rook het daar sprinkane uitgekome op die aarde, en aan hulle is mag gegee soos die skerpioene van die aarde mag het. 4 En aan hulle is gesê dat hulle nie die gras van die aarde of enige groenigheid of enige boom moet beskadig nie, maar net alleen die mense wat die seël van God nie op hulle voorhoofde het nie. 5 En dit is aan hulle gegee, nie om hulle dood te maak nie, maar dat hulle vyf maande lank gepynig sou word; en hulle pyniging was soos die pyniging van 'n skerpioen wanneer hy 'n mens steek. 6 En in dié dae sal die mense die dood soek en dit nie vind nie; en hulle sal verlang om te sterwe, en die dood sal vir hulle wegvlug.”

Howard Rand en Bertrand Comparet het albei hierdie gedeelte geïdentifiseer as 'n uitbeelding van die opkoms van Mohammedisme en die Arabiese verowerings van die voorheen Blanke streke van Mesopotamië, die Levant en die noordelike kus van Afrika. Ek glo dat hulle absoluut korrek was. Tersyde is dit ook duidelik dat Mohammed die "klein horinkie" van Daniël Hoofstuk 8 is. Hierdie horinkie moet nie verwar word met die horinkie van Daniël Hoofstuk 7 nie, wat ons sal sien wanneer ons by Openbaring Hoofstuk 13 kom. Dit kan dus gesien word dat net soos Daniël in Hoofstukke 7 en 8 van Justinianus geprofeteer het, en toe van Mohammed, so ook

die Openbaring in Hoofstukke 8 en 9. By Daniël 8 is dit wat dit gedeeltelik sê, wat ek glo ook hiermee korreleer gedeelte in die Openbaring.

Daniël 8:9-12, 21-25: “ 9 En uit een van dié het 'n horing, eers klein, uitgekom, maar dit het baie groot geword na die suide en na die ooste en na die Pragtige Land toe. 10 En dit het groot geword tot by die leër van die hemel en het *sommige* van die leër, naamlik van die sterre, op die aarde laat val en hulle vertrap. 11 Selfs tot by die Vors van die leër het dit groot geword, sodat die voortdurende offer Hom ontnem en sy heilige woning neergewerp is. 12 En 'n leër is aan *die horing* oorgelewer in goddeloosheid saam met die voortdurende offer; en dit het die waarheid op die grond neergewerp en in sy optrede voorspoed gehad.” [Die wegneem van die "daaglikse offer", glo ek, verteenwoordig 'n verandering in godsdiens wat in Daniël se eie terme beskryf word – in hierdie geval van Christenskap na Mohammedisme.

Gaan nou na vers 21: “21 En die harige bok is die koning van Griekeland; en die groot horing wat tussen sy oë was, dit is die eerste koning. 22 En dat dit gebreek is en vier in sy plek ontstaan het – vier koninkryke sal uit sy volk ontstaan, maar nie met sy krag nie.” [Soos ons gesien het dat dit elders in Daniël geprofeteer is, en soos in die geskiedenis gebeur het, is Alexander se koninkryk met sy dood in vier stukke gesplete.] 23 Maar aan die einde van hulle heerskappy, as die goddelose die maat volgemaak het, sal 'n koning optree, hard van aangesig en wat listige streke verstaan. [Die Arabiere van Islam was oorwinnaars onder die dekmantel van godsdiens, en deur Yahweh gebruik as 'n plaag teen ons ras.] 24 En sy krag sal sterk word, maar nie deur sy krag nie; en hy sal buitengewoon baie kwaad aanrig en dit voorspoedig uitvoer; en hy sal magtiges vernietig en ook die volk van die heiliges. 25 En op grond van sy slimheid sal hy met geluk bedrog pleeg, en hy sal groot dinge onderneem in sy hart en baie mense onverwags vernietig, ja, optree teen die Vors (of prins) van die vorste (of prinse) [Mohammed het beweer dat hy groter as Christus is – en Moslems maak steeds daardie

aanspraak.]; maar hy sal sonder toedoen van *mense* hand verbreek word.” [Ons wag vir die vervulling vandag.]

“ 2 En hy het die put van die afgrond oopgemaak, en daar het rook opgekom uit die put soos rook van 'n groot oond, en die son en die lug is deur die rook van die put verduister. 3 En uit die rook het daar sprinkane uitgekome op die aarde, en aan hulle is mag gegee soos die skerpioene van die aarde mag het.”

Arabië is bekend as 'n land van sprinkane. Die sprinkaan-eiers bly onder die woestyngrond totdat dit reën, en dan begin hulle uitbroei en swerm. (Sien die Earth Observatory-webwerf wat deur NASA aangebied word, wat baie inligting hieroor het.) Dit help ons om te identifiseer wie hierdie mense is en waar hulle vandaan kom. Egipte en Arabië was een van die vier dele van Alexander se ryk, van waar die Ptolemeus tot in die Romeinse tyd regeer het. Die “laaste tyd van hul koninkryk” is net so 'n verwysing na die Griekse heersers in die algemeen as na die Ptolemeus sin self, en die Grieke is steeds die heersers van die ooste in die Bisantynse tydperk.

Die skerpioene van die aarde is 'n verwysing na die Kanaänitiese Jode. Dit kan gesien word in Lukas 10:18-19 waar Yahshua Christus gesê het “Ek het die Teëstander soos weerlig uit die hemel sien val! Kyk! Ek het aan julle die mag gegee om op slange en skerpioene te trap en op al die krag van die vyand, en niemand sal julle op enige manier onreg aandoen nie.” Die slange en skerpioene moet dus nie letterlik in daardie gedeelte opgeneem word nie, maar as metafore vir sekere mense, wat ons sien is van die Teëstander, of Satan.

“ 4 En aan hulle is gesê dat hulle nie die gras van die aarde of enige groenigheid of enige boom moet beskadig nie, maar net alleen die mense wat die seël van God nie op hulle voorhoofde het nie. 5 En dit is aan hulle gegee, nie om hulle dood te maak nie, maar dat hulle vyf maande lank gepynig sou word; en hulle pyniging was soos die pyniging van 'n skerpioen wanneer hy 'n mens steek. 6 En in dié dae sal die mense die dood soek en dit nie vind nie; en hulle sal verlang om te sterwe, en die dood sal vir hulle wegvlug.”

Dat 'n dag in profesie 'n jaar kan verteenwoordig, is op baie plekke in die Skrif duidelik. Hier is 'n paar bewyse van die geldigheid van so 'n interpretasie: Numeri 14:34: “ 34 Volgens die getal dae dat julle die land verken het, veertig dae, vir elke dag een jaar, moet julle jul ongeregthede dra, veertig jaar lank, en my teëstand gewaar word.” Esegïel 4:5-6: “ 5 En Ék lê jou die jare van hulle ongeregtheid op volgens die getal dae, driehonderd-en-negentig dae, dat jy die ongeregtheid van die huis van Israel moet dra. 6 En as jy met hierdie *dae* klaar is, moet jy, vir die tweede keer, op jou regterkant gaan lê en die ongeregtheid van die huis van Juda dra, veertig dae lank: vir elke jaar lê Ek jou een dag op.”

Die tydperk van 5 maande van die sprinkane verteenwoordig die benaderde 150-jaar tydperk van Islamitiese verowering oor die Bisantynse lande. Hierdie tydperk het omstreeks 622 nC begin toe Mekka deur Mohammed binnegeneem is en uiteindelik verower is, die proses wat in 632 nC geëindig het. Binne twee jaar na Mohammed se dood het sy volgelinge met hul verowerings buite Arabië begin en eers Sirië, Persië en Palestina ingeneem. In 652 nC het hulle reeds begin om Sisilië aan te val, en Arabiere het dele van die eiland toe vir 'n lang tydperk beset. Teen 670 het hulle die hele Midde-Ooste beheer en selfs Konstantinopel self begin aanval. Van hierdie tyd af het hulle Noord-Afrika begin verower, en teen 711 trek hulle teen

Spanje op. In 726 en weer in 740 het hulle Syracuse op Sisilië ingeneem, maar het nooit die hele eiland ingeneem tot in die 9de eeu nie. In 736 het die Arabiere Georgië noord van die Kaukasusberge ingeneem. In 751 het hulle selfs Chinese magte in 'n geveg naby die Talasrivier in die hedendaagse Kirgisië verslaan. Teen 762 is Bagdad as die hoofstad van die Abbasidiese kaliefs geskep, en Islamitiese verowerings is feitlik voltooi. Tog is dit duidelik dat die belangrikste tydperk van Islamitiese verowering ongeveer 5 profetiese maande, of byna 150 jaar, geduur het. Tot 1060 nC, toe die Turke Anatolië van die Bisantyne begin inneem het, het Arabiere meestal onder mekaar meegeding, in lande wat hulle reeds tot 'n mate beset het, soos die inname van Kreta en Suid-Italië – gedeeltes waarvan sommige Arabiere lankal beset het - in 820 en 827 nC.

“ 7 En die voorkoms van die sprinkane was soos *dié van* perde wat vir die oorlog toegerus is, en op hulle koppe was iets soos krone wat net soos goud gelyk het, en hulle gesigte was soos die gesigte van mense. 8 En hulle het hare gehad soos vrouehare, en hulle tande was soos *dié van* leeus. 9 En hulle het borsharnasse gehad soos van yster, en die gedruis van hulle vlerke was soos die gedruis van baie strydwaens met perde wat opruk na die oorlog. 10 En hulle het sterte gehad soos *dié van* skerpioene, en daar was angels in hulle sterte, en hulle mag was om die mense vyf maande lank skade aan te doen. 11 En hulle het as koning oor hulle *die engel van die afgrond*; sy naam in Hebreeus is Abáddon, en in Grieks het hy die naam van Apóllion. 12 Die een wee het verbygegaan; hierna kom daar nog twee weë.

Dit is 'n poëtiese beskrywing van die Arabiese hordes. Apollyon is 'n Griekse woord wat vernietiger beteken. Dit is hoe ons Mohammedisme moet beskou, selfs tot vandag toe - as 'n vernietigende krag vir ons Christelike Beskawing.

“ 13 EN die sesde engel het geblaas, en ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is, 14 en dié het aan die sesde engel met die basuin gesê: Maak die vier engele los wat gebind is by die groot rivier, die Eufraat. 15 Toe is die vier engele losgemaak wat gereed gehou was vir die uur en dag en maand en jaar, om 'n derde van die mense dood te maak. 16 En die getal van die leërs van perderuiters was twee maal tienduisend maal tienduisend; en ek het hulle getal gehoor. 17 En só het ek in hierdie gesig die perde gesien en die wat op hulle sit, met vuurrooi en blou en swawelgeel borsharnasse. En die koppe van die perde was soos leeu koppe, en uit hulle bekke het vuur en rook en swawel uitgegaan. 18 Deur hierdie drie *plae* is 'n derde van die mense gedood, deur die vuur en deur die rook en deur die swawel wat uit hulle bekke uitgegaan het; 19 want hulle mag is in hulle bek en in hulle sterte; want hulle sterte is soos slange en het koppe, en daarmee rig hulle skade aan.”

Weereens, beide Howard Rand en Bertrand Comparet het hierdie tweede wee korrek geïdentifiseer as 'n beskrywing van die Turkse invalle van Bisantynse lande. Dit is die vrylating van diegene wat deur die Eufraat gebind was, wat metafories is en nie 'n letterlike verwysing nie, sodat die Turkse hordes – wat reeds in die 7de en 8ste eeue deur die Arabiere tot Mohammedisme bekeer is – vanaf die ooste kan begin oorsteek. Hierdie proses het in 1055 nC begin, toe die Seljuk-Turke Bagdad ingeneem het. Uiteindelik het hulle byna al die voorheen Arabiese lande onder die Ottomaanse Ryk begin beheer, maar dit is nie ons bekommernis hier nie. Hulle het omstreeks 1064 nC op Christelike lande begin in beweeg toe hulle met Bisantynse troepe in Klein-Asië begin bots het. In 1067 het hulle Caesarea en toe Iconium in Sentraal-Klein-Asië aangeval. Alhoewel hulle aanvanklik afgeweer is, het hulle binne dertig jaar die hele Anatolië beheer. Dit het die tydperk van die Kruistogte ingelui, maar waar ook al die Europese nasies lande vir die Christendom kon herower, was die resultate net tydelik. Verder het die Normandiese strooptogte op die Balkan en Suid-Italië en hul plundering van

Konstantinopel in 1204 pogings verswak, eerder as om hulle te help. Teen die 14de eeu het die Turke die Balkan beset en baie van die Swartsee nasies beset of onderwerp. In 1453 het Konstantinopel, omring deur lande wat reeds aan die Turke geval het, uiteindelik ook aan hulle geval. As ons kyk na Bisantynse hulpbronne in hierdie tydperk, in vergelyking met Turkse hulpbronne, is dit verstommend dat die stad so lank uitgehou het as wat dit gedoen het.

Om terug te gaan na die teks van die gedeelte wat hier bespreek word, lees vers 15 uit die King James Version gedeeltelik "vir 'n uur en dag en maand en jaar", eerder as "daardie uur en dag en maand en jaar". Die Grieks kan enige manier lees, maar die interpretasie hoef nie te verander nie. As ons hierdie tydperiode interpreteer volgens die profetiese tydskaal van 'n jaar vir 'n dag, sal dit ongeveer 391 jaar en 15 dae optel. Die Turkse verowering van Anatolië het omstreeks 1067 nC begin, en hul verowering van die Oos-Romeinse Ryk het geëindig met die inname van Konstantinopel in 1453 nC, 'n totaal van 393 jaar, baie naby aan die 391 jaar van hierdie profesie. Die leër van tweehonderd miljoen mans in vers 16 hoef slegs die aantal indringers oor hierdie byna 400-jaar tydperk te verteenwoordig. Selfs meer interessant, en 'n duidelike identifiseerder van die vervulling van hierdie profesie, waar dit by vers 17 sê "En so het ek die perde in die gesig gesien en die wat daarop sit, met vuurrooi en hiasint en geel borsharnasse, en die koppe van die perde as koppe van leeus, en uit hulle bekke het vuur en rook en swael uitgekom", blyk dit 'n poëtiese beskrywing van 'n kanon te wees. Konstantinopel was die eerste groot stad in die geskiedenis wat met behulp van kanonne ingeneem is. Ongelukkig was dit 'n Christelike geweermaker, Urban van Hongarye, wat die Turke gehuur het om die kanonne te bou, 70 van hulle. In sy boek, *Marvels of Prophecy*, het Howard Rand 'n foto van een van hierdie kanonne wat as 'n oorlogsaandenking op die oewer van die Teems in Brittanje gesit is.

Hierdie spesifieke kanon is gevorm net soos 'n leeu, insluitend sy ledemate, en die bek van die leeu is die bek - of snuit - van die kanon, terwyl sy stert soos 'n lang slang op sy rug lyk, waar die lont aangesteek is, net soos Johannes beskryf is.

“20 En die orige mense wat deur hierdie plaë nie gedood is nie, het hulle nie bekeer van die werke van hul hande, om die duiwels te aanbid, of die afgode van goud en silwer en koper en klip en hout wat nie kan sien of hoor of loop nie. 21 En hulle het hul nie bekeer van hul moorde en hul towerye en hul hoerery en hul diefstalle nie.”

Wanneer die Katolieke godsdiens – waarmee die ware Christelike godsdiens nie bedoel word nie – vergelyk word met die antieke Grieks-Romeinse paganism, sien ons dat daar nie veel verskil is nie. Die Katolieke het die Christendom heidens gemaak deur die antieke heidense gode en godinne in die valse opvatting van "heiliges" oor te plaas, en daardeur in werklikheid demone te aanbid, en deur hul afgodery in die maak van standbeelde wat hierdie dinge voorstel. Die anti-Christelike praktyke van farmakeia – die gebruik van dwelms, en hoerery – wat rasvermenging is, was ook algemeen in Bisantium en Rome. Hulle is vandag nog steeds, en ons wat van ons ras oorbly, sal nooit hierdie dinge verstaan totdat ons, ons Bybels bestudeer en ons geskiedenis verstaan nie.